

*En prinsessa möter
sin Skyddsängel*

rinsessan Ileana föddes 1909 i Bukarest i Rumänien och var den yngsta dottern till Kung Ferdinand och drottning Marie. När hon var liten hade hon ett möte med änglar och speciellt med sin egen Skyddsängel. Hon berättar så här:

”Det var tidigt på morgonen och jag var sju år när jag såg änglarna. Jag är lika säker idag på att det var änglar, som jag var när jag såg dem. Det var ingen dröm, det var ingen fantasi det som jag såg. Jag bara vet att de var där livs levande, klart och tydligt. Jag var

varken förvånad eller rädd. Jag kände inte ens någon särskilt vördnad. Jag bara kände en djup, obeskrivlig lycka; en ljuvlig glädje! Jag ville tala med dem och röra vid dem...

Vår barnkammare började lysas upp av gryningsljuset och jag såg en grupp änglar stå runt min lillebrors säng. Det såg ut som om de småpratade med varandra. Jag var säker på att de talade, även om jag inte hörde deras röster. De var klädda i långa, böljande dräkter med olika ljusa

färger. Deras hår nådde ner till deras axlar och var och en hade olika

hårfärg, från ljust blont och rödaktigt till mörkbrunt. De hade inga vingar.

Vid fotänden av min bror Mirceas säng, stod en himmelsk varelse, lite längre ifrån de andra. Han var längre och speciellt vackrer, med stora, vita vingar. I sin högra hand höll han ett tänt ljus och han såg inte ut att höra till gruppen av de andra änglarna. Han stod vid sidan om och stod på vakt. Inom mig förstod jag att det var Skyddsängeln.

Då blev jag medveten om att vid min egen sängs fotända stod en liknande överjordisk varelse. Han var

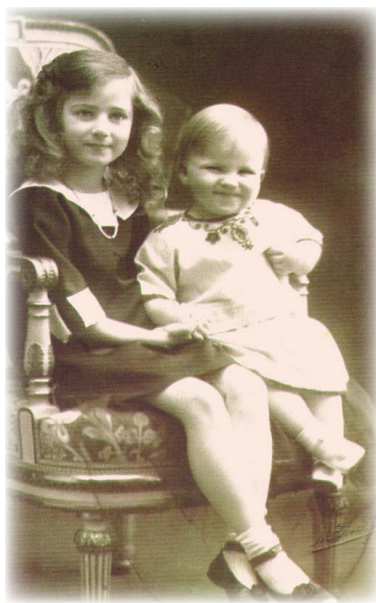

lång och hade mörkblå klädnad med mycket vida, lösa ärmar. Hans hår var kastanjebrunt, ansiktet avlångt och så vackert att jag inte kan beskriva det. Det kan inte jämföras med något på jorden eller med något mänskligt. Hans vingar svepte högt och ut bakom honom. En hand hade han lyft till sitt bröst och med den andra höll han ett tänt ljus. Ängelns leende kan jag bara beskriva med ett ord: änglalikt! Han utstrålade kärlek, vänlighet, omsorg, förståelse och trygghet.

Förtjust av allt jag upplevde, kastade jag av mig mitt tälle och böjde

knä vid sänggaveln. Jag räckte ut min hand med en brinnande längtan att röra vid min leende skyddsängel, men han tog ett steg bakåt och skakade milt på huvudet. Jag var så nära honom att jag lätt kunde ha nått honom. ”O, jag ber dig, stanna kvar!”, ropade jag högt. Alla de andra änglarna såg åt mitt håll och det var som om jag hörde ett silverlikt skratt. Jag är inte så säker på ljudet, men jag vet att de skrattade. Sedan försvann de.

*Prinsessan Ileana med
sin lillebror*

Jag var bara barn när jag såg min skyddsängel. Medan tiden gick kom jag fortfarande ihåg honom då och då och kände hans närvaro. Men med sorg måste jag erkänna att jag oftast inte tänkte på honom...

De följande åren hade jag ofta mardrömmar, kanske på grund av allt jag upplevde under kriget och av olika förföljelser. Min enda räddning under mardrömmarna var att göra korstecknet.

En dag när jag tittade på en samling gamla ikoner, föll mitt öga på en tredelad ikon som föreställde Skyddsängeln. På ikonen i mitten hjälpte ängeln den som den beskyddade, medan den sov och drömde mardrömmar. När

jag senare vaknade och var rädd efter en hemsk mardröm, mindes jag plötsligt ikonen. Med en övernaturlig klarhet mindes jag i mitt sinne det som jag hade sett som barn. Med absolut säkerhet vände jag mig den stunden till min Skyddsängel, liksom jag gjort när jag var barn och jag visste att han var där, bredvid mig, beredd att beskydda mig. Jag kände mig helt säker på hans närvaro och jag somnade lugnt om. Sömnen var ljuv och fridfull.”

Prinsessan Ileana föddes i Rumänien och var dotter till kung Ferdinand (+1927) och drottning Marie. Hon var med om två världskrig och följde sin mors exempel i välgörenhetsarbete. När hon var 22 år gammal gifte hon sig med ärkehertigen Anton av Österrike och de fick sex barn. I mars 1944 flyttade hon med sin familj tillbaka till Slottet Bran i Rumänien för att fly undan det nazistiska förtycket under det andra världskriget. Där byggde hon ett sjukhus till sin mors ära innan familjen flyttade till Argentina och sedan till USA. När hennes barn växt upp, gått ut skolan och gift sig vigde Prinsessan Ileana sitt liv till Gud genom att bli nunna med namnet Moder Alexandra. Hon grun-

*dade klostret Frälsarens Förklaring i
Ellwood City i Pennsylvanien och tjän-
ade där som abbedissa till hennes saliga
slut 1991.*

Utdrag från *Mother Alexandra, The Holy Angels*, Still River,
Mass.: St. Bede's Publications, 1981, s. 193 (epilog).

Nunnan Moder Alexandra

Heliga Philothei Ortodoxa Kloster
www.klosterikoner.com

